

Hnědé kontejnery jsou určeny k odkládání bioodpadu.

Tříděním bioodpadu klesá objem komunálního odpadu přibližně o 40% a snižuje se jeho zápach.

Připravovaný nový zákon o odpadech přinese přísnější pravidla a povinnosti svážení bioodpadu.

Do bioodpadu patří tráva, rostliny, listí, slabé větve, hobliny, seno, sláma, podestýlka býložravců, lepenka, papírové kapesníky a ubrousky, odpad ze zeleně v domácnosti, zbytky z kuchyně, slupky, jadřince, pecky, skořápky, kávové a čajové zbytky, peří, chlupy, vlasy atd.

Nepatří sem živočišné zbytky, maso, kosti, kůže, oleje, uhynulá zvířata, chemicky ošetřený či cizorodý materiál, exkrementy masožravých zvířat, popel nebo tekuté zbytky jídel.

Kompostování je jedním z neefektivnějších způsobů využití bioodpadu.

Při kompostování se díky živým organismům mění bioodpad na jednoduché látky, které jsou vhodné pro rostliny jako živiny. Proto je vzniklý kompost vhodný pro pěstování rostlin.

Procesem kompostování se ušetří za průmyslová hnojiva, která nejsou mnohdy tak dlouhodobá a efektivní jako kompost.

Kompostovat je možné na zahradě v plastových či dřevěných kompostérech.

V současné době existují již speciální domácí kompostéry, které umožní bez zápachu a pohodlně kompostovat například i v bytě.

Kompost je kvalitní hnojivo, které vrací do půdy všechny cenné živiny.

Kompostováním se dostává do půdy také humus, který výborně působí na vlastnosti půdy, zadržuje v ní více vody a snižuje její erozi.

Humus je nejúrodnější částí půdy. Skládá se z odumřelých organických látek v různém stupni přeměny.

Pokud občané nemají zájem o vlastní kompostování, mohou bioodpad odkládat do sběrných dvorů či určená sběrná místa.

V Jihlavě se jedná o skládku Henčov a sběrné dvory na Rantířovské a Havlíčkově ulici.

Takto vysbíraný bioodpad putuje buď do kompostáren či do bioplynových stanic.

V bioplynových stanicích se zpracovává bioodpad bez přítomnosti vzduchu.

Odpad se zde zpracovává při vyšších teplotách, proto se zde mohou zpracovávat i odpady živočišné výroby.

Metan, který při zpracování vzniká, se využívá k výrobě elektřiny a tepla.

Kompostovací proces může probíhat v uzavřených boxech, ale i v kompostárnách.

Obvyklou technologií kompostování je kompostování v tzv. pásových hromadách.

Bioodpad se nadrtí a formuje do podélných hromad pomocí čelního nakladače.

Pásové hromady se vytváří na vodohospodářsky zabezpečených plochách.

Dovezený bioodpad se zváží a složí na zabezpečené ploše. Pokud je třeba, tak se může nadrtit či naštěpkovat.

Suroviny jsou dle předem určené surovinové skladby pomocí čelního nakladače složeny do pásových hromad.

Samojízdný překopávač přerovnává pásové hromady. Tento proces se nazývá aerace a je při kompostování velmi důležitý.

Během kompostovacího procesu jsou pásové hromady přikryty kompostovací plachtou.

V předepsaných intervalech je měřena teplota kompostu.

Hotový kompost se může expedovat v hrubém stavu nebo se může dále prosévat.

V některých případech se do něj přidávají další směsi.

Vermikompostování je metoda, při níž se užívá schopnosti žížal přeměňovat zbytky rostlin na kvalitní hnojivo.

0,5 kg žížal za den zkonsumuje přibližně 0,25 kg odpadu, což odpovídá množství, které vyprodukuje 4 členná rodina za 1 den.

I domácí kompostování či kompostování v malých zařízeních má svá základní pravidla.

Dospodu kompostu patří hrubší vzdušný materiál, díky kterému může odtékat přebytečná voda a kompost se provzdušňuje. Tento materiál by neměl chybět ani ve vyšších vrstvách, kvůli správnému provzdušnění. Jedná se např. o hobliny, dřevní štěpku či stonky květin.

Čím pestřejší je skladba materiálu ke kompostování, tím kvalitnější kompost. Totéž platí o množství přidané zeminy.

Materiál ke kompostování je potřebné dobře promíchat – vlhké se suchým, hutné s pórovitým, zelené (mladší) s hnědým (starším).

Pokud přidáme do kompostéru zralý kompost nebo hnůj, bude proces tlení rychlejší.

Správně založený kompost se začne do dvou dnů zahřívat na teplotu více jak 50°C. Jedná se o tzv. horkou fázi, při níž se ničí semena plevelů a choroboplodné zárodky. Po dokončení procesu začne teplota pozvolně klesat.

V případě, že k horké fázi nezačne docházet, je materiál moc suchý, nemá vhodné složení nebo ho není dostatečné množství.

Pro dostatečný přísun vzduchu je vhodné kompost po 1 – 2 měsících po založení přeházet.

Kontrolujeme správnou vlhkost kompostu. Z materiálu by neměla vytékat voda, ani by se neměl po zmáčknutí v dlani rozpadat.

V otevřeném kompostéru je kompost hotový asi po 6 měsících.

Kompost je možné osázet rostlinami. Za nejvhodnější se považují tykve, cukety, dýně nebo okurky.

Listy zajistí ochranu před sluncem. Díky rostlinám také nezapomínáme kontrolovat, zda není potřeba kompost zalít.